

62 . Cârломănești | Comuna: Vernești | Județ: Buzău | Punct: Cetățuia, La Arman | Anul: 2001

Anul: 2001

Cod RAN: 50148.01;50148.05

Perioade: Preistorie, Protoistorie

Epoci: Epoca bronzului, La Tène

Tipuri sit: locuire

Categoriile sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Mircea Babeș, Eugen Marius Constantinescu, Despina Gugiu, Sebastian Matei, Ion Motzoi-Chicideanu, Dorin Sârbu, Monica Negoită

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Buzău, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Buzău, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Buzău, Universitatea "Valahia", Târgoviște

Raport

Stațiunea din punctul Cetățuia se află pe o terasă înaltă situată la confluența râurilor Buzău (bazinul mijlociu) și Nișcov. Așezarea de la Cârломănești a fost locuită atât în cursul epocii bronzului (cultura Monteoru - fazele M Ic4, M Ic3, M Ila), cât și în cea de a doua epocă a fierului (foarte probabil în două etape distincte: sec. III a. Chr. - scurtă locuire, urme sporadice - prima jumătate a sec. I a. Chr. - așezare de tip dava, depunere consistentă).

Cetățuia este cunoscută, probabil din Cestionarul arheologic, încă din 1871, de Alexandru Odobescu care o numea "Movila cu cetate de la Nișcov".

Cercetarea sistematică începe târziu, abia în 1968, printr-un sondaj efectuat de Mircea Babeș, care va fi urmat de seria de campanii dintre anii 1972 - 1981. Parțial, cercetările au fost valorificate prin apariția unor studii în publicații științifice de specialitate.

Reluarea săpăturilor are în vedere cercetarea în suprafață a stațiunii, fapt care ar permite reconstituirea planimetriei și a dinamicii habitatului de tip dava din perioada secolului I a. Chr.

Campania 2001, care marchează reluarea cercetărilor în așezarea de la Cârломănești, a avut două obiective:

- identificarea vechiului nivel de săpătură și epuizarea a două dintre segmentele (arealele E 3aN și W 3bN) șanțului transversal (cercetat în 1979 - 1981);

- realizarea unui plan topografic al stațiunii și al zonei învecinate.

În arealul E3aN au fost descoperite încă șase complexe față de cele cinci înregistrate pe ultimul plan din 1981. Din totalul de unsprezece complexe, șapte sunt gropi ce aparțin nivelului Latene (cinci sigur, două probabil); o vatră atribuită fazei Monteoru Ic4-3; o aglomerare de ceramică de factură monteoreană, oase și pietre; celelalte două complexe nu aveau material reprezentativ care să permită o eventuală încadrare culturală.

Arealul W3bN a însumat la încheierea campaniei un număr de șaptesprezece complexe (paisprezece erau cunoscute din campaniile 1980-1981 și neepuizate): o "platformă" de lut reprezentând resturi ale unei construcții din nivelul Latene; șapte vetre (două aparținând nivelului Latene; trei - nivelului superior al epocii bronzului; celelalte două sunt nesigure) și nouă gropi (opt atribuite sigur nivelului Latene).

Punctul La Arman. În imediata apropiere a stațiunii de pe Cetățuia, pe platoul La Arman, într-un sit cunoscut încă din 1972-1981 și investigat inițial prin cercetări de suprafață, în octombrie 2001, în urma unei sesizări făcute de localnici, au fost identificate resturile a trei morminte de înhumare și vestigii de locuire.

S-a trasat un sondaj de intervenție pentru salvarea mormântului de inhumație M. 1. Acesta conținea scheletul unui adult chirchit pe stânga, orientat cu capul către SV. Inventarul mormântului este alcătuit dintr-un colan din sârmă de bronz (Ösenhalsring) aflat în zona gâtului și dintr-un vas cu două torți supraînălțate trase din buză, plasat în dreptul feței. Cele două piese de inventar sugerează apartenența acestui mormânt de inhumație la o fază de mijloc a culturii Monteoru. Groapa mormântului este suprapusă de un nivel de locuire, în care a fost identificat un complex incendiat, cu material ceramic, oase de suine și ovicaprine, cenușă și chirpici ars. Decorul și morfologia ceramicii descoperite indică apartenența complexului la o etapă Monteoru târzie. Din celelalte două morminte distruse au fost recuperate doar resturile osteologice.

Suprafața stațiunii, precum și zona din jur (inclusiv punctul La Arman) însumând cca. 15 ha, au constituit obiectul unei ridicări topografice realizate la scara 1:2 000. Pentru suprafața stațiunii de pe Cetățuia a fost refăcut sistemul de axe transversale și longitudinale, marcate prin borne de beton.

Note

- 1. Pentru bibliografia cercetarilor obiectivului vezi M. Babeș, Dacia NS 19, 1975, p. 125-139; A. Oancea, CAMNI 2, 1976, p. 191-237; A. Oancea, M. Udrescu, D. Nicolaescu-Plopsor, SCA 13, 1976, p. 3-6; M. Babeș, SCIVA 28, 1977, 3, p. 319-352; M. Cârciumar, SCIVA 28, 1977, 3, p. 353-364; M. Udrescu, SCIVA 28, 1977, 3, p. 365-374; V. Drâmbocianu, SCIVA 30, 1979, 1, p. 95-100; M. Babeș, M.E. Constantinescu, Materiale 13 (Oradea), 1979, p. 147-148; M. Babeș, M.E. Constantinescu, Mousaios 3, 1981, p. 25-27; M. Babeș, Enciclopedia arheologiei și istoriei vechi a României, I, Bucuresti, 1994, p. 313-314, pl. XVI; I. Motzoi-Chicideanu, D. Gugiu, Un mormânt din epoca bronzului descoperit la Cărlomanesti, jud. Buzau, SCIVA, sub tipar.

Informații suplimentare online

[Raportul 1331 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
